

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 4 Maiu st. v.

În articolul ce l-am publicat la acest loc în ajunul memorabilei zile de 3/15 Maiu am fost șis, că la noi există o parte, deși neconsiderabilă, dar destulă pentru a produce disarmonie în sinul națiunii noastre. Este un anumit sistem de demoralizare, mănuit de oamenii nostri sub protecțiunea străinilor, o adevărată cangrenă în sufletul nostru național.

Și după cele petrecute în cesii din urmă vre-o câțiva ani în sinul națiunii noastre, astăzi nimeni nu va mai pute tăgădui acest fapt, care îngreunează în mare măsură activitatea conducătorilor poporului nostru. Pentru-că tendințele oamenilor ce preconizează acest sistem de demoralizare se îndreaptă în prima linie în contra conducerii poporului, în contra persoanelor, care fie prin zelul lor neobosit întru apărarea intereselor națiunii române, fie prin onestitatea cu care s'au distins în toate afacerile publice, s'au impus poporului drept conducători și povățuitori în toate afacerile aceluia.

Această calamitate însă nu și-a avut până acum efectele ei distrugătoare, cel puțin nu pe toate terenele vieții noastre publice, și putem să o constatăm cu oarecare mândrie, că adevărații conducători ai poporului în decursul celor din urmă patru-deci-și-unu de ani au fost totdeauna conduși de spiritul unirii și al concordanței și toate acțiunile mai importante ale Românilor s'au prezentat drept nice manifestări ale unor oameni „uniți în cugete, uniți în simțiri”.

Lupta ce o au avut să o lupte cu adversarii lor români și străini a fost, ce e drept, o luptă grea, dar în înțelegerea cea bună ce a existat între ei, i-a făcut totdeauna învingători.

De aceea nu putem înțelege deloc, cum un țiar românesc, după-ce aproabă afirmațiunea cutărui fruntaș, că treburile noastre naționale merg rău, fiindcă nu este unire și disciplină între noi, și după-ce admite, că poporul românesc e blând și ușor de condus, își pune întrebarea: De unde vin multele neînțelegeri și desbinări, de unde destrăbălarea în conducerea poporului nostru? și cu atât mai puțin îi putem înțelege în suși răspunsul, pe care același țiar și-l dă la întrebarea aceasta.

După el, cea mai de căpetenie cerință a unei înțelepte conduceri este, ca cei-ce sunt chemați a conduce, să premeargă cu pilde bune și prin faptele lor să se străduiască a câștiga iubirea

și încrederea poporului. Dar' tot el se întreabă: Cum va pute însă poporul iubi, cum se va pute el încrede în nise fruntași și conducători care ei înșiși trăiesc în vrajbă unii cu alții, care se mănă unii pe alții de multe-ori mai rău ca neamurile străine, dând prin faptele lor patimașe și lipsite de ori-ce iubire frățască cea mai rea pildă obștei românești? Căci pentru-ca poporul să poată fi condus cum se cuvine și afacerile noastre naționale să poată merge mai bine, se cere înainte de toate, ca să existe cea mai deplină înțelegere, cea mai frățască armonie între fruntașii și conducătorii poporului nostru înșiși. Cât timp se vor război acești fruntași și conducători între sine; cât timp bălaurul ambițiilor lor deșerte personale nu va fi isgonit din mijlocul lor; cât timp fiecare va voi să fie mai cuminte ca celalalt și vor căuta să se împedee unii pe alții în toate întreprinderile frumoase și folositoare pentru binele obștesc, din invidie, ca să nu fie nici unul mai lăudat, nici unul mai vădut pentru faptele și stăruințele sale obștesci; cât timp mulți dintre cei chemați a sta în fruntea poporului vor trăi în nepăsare pentru suferințele lui, vădându-și numai și numai de trebile și interesele lor private, — nu ne vom pute aștepta la nici o îndreptare, la nici un bine pentru cauza noastră comună națională. Poporul nostru așteaptă ajutor, sfaturi bune și înțelepte, așteaptă fapte românești care să-l conducă la înălțime.

Nu înțelegem, o repetăm, aceste lucruri, pentru-că noi înainte de toate nu șcim, ca în conducerea poporului nostru să existe vre-o destrăbălare, nu șcim ca conducătorii să trăiască în vrajbă unii cu alții, să se mănăce unii pe alții mai rău ca neamurile străine, nici că în mijlocul lor ar exista bălaurul ambițiilor lor deșerte personale, nici că unul vrea să fie mai cuminte decât celalalt și că vor să se împedee unii pe alții în toate întreprinderile folositoare binelui obștesc.

Noi nu le șcim toate aceste și cu noi, credem, nu le va șci toată obștea românească. Pentru-că de un lung șir de ani în toate acțiunile sale mai în-

semnate, poporul român a proces în deplină solidaritate și toate hotărârile ce le-a luat, le-a luat cu unanimitate, o împregiurare ce a impus totdeauna și adversarilor nostri.

Acolo sînt ultimele conferențe generale ale delegaților alegătorilor români din Ungaria și Ardeal; toate conclusele acelora s'au adus cu o unanimitate aproape solemnă. Acolo sînt cele trei alegeri dietale din nrma ale fraților nostri din Caransebeș, nici acolo nu a fost un singur vot, care ar fi putut întuneca solidaritatea exemplară a conducătorilor poporului. Dar' chiar și alte acte s'au desfășurate în timpul din urmă, nu au dovedit ele în mod destul de eclatant, că conducerea poporului nostru e exemplară, că între conducătorii nostri nu există bălaurul ambițiilor lor deșerte personale, că nici unul nu voese să paralizeze activitatea celuilalt, ci fiecare dintre ei a lucrat după-cum i-a dictat inima de Român și în bună înțelegere și frățietate în interesul bine înțeles al poporului.

Dacă este ceva putred la noi; de sigur nu este altceva, decât acel sistem de demoralizare, pe care îl mănăeșcă unele caste sub protecțiunea dușmanilor neamului nostru, cu scop de a înegri și discredit înaintea poporului pe adevărații lui conducători. Această activitate de subminare a produs, ce e drept, certuri personale, dar' nu între înșiși conducătorii adevărați ai poporului, ci între aceștia și între agenții guvernului, care voese să arunce mărul desbinării între ei, pentru de a pute pescui în tulbură și pentru de a pute cu atât mai ușor să lucreze în interesul lor particular.

Între noi oameni, altfel Români de inimă, care nu au curajul convingerilor lor, nu pot exprima adevărul și serveșc prin aceasta drept unele binevenite pentru scopurile demoralizatorilor poporului.

Precum am șis și în început, activitatea scârboasă ce se urmează dintr-o parte neconsiderabilă în contra conducătorilor naționali, până acum nu și-a secerat roadele sale veninoase, dar' îngreunează din ce în ce conducerea poporului și promite a deveni în adevăr o cangrenă în sinul națiunii noastre, dacă societatea și opinia publică preste tot nu vor lua odată front în contra acelei activități de demoralizare sistematice.

Să botezăm copilul pe adevăratul seu nume, să lovim cuiul oblu în cap,

ear' nu să orbecăm mereu prelîngă el, dacă în adevăr avem în vedere numai și numai interesele vitale ale poporului nostru.

Am fost datori să le accentuăm aceste, atât din deferență către conducătorii poporului, cât și pentru-ca societatea românească întreagă dimpreună cu presa să-și unească puterile și să spriginească pe conducătorii naționali în lupta ce o au cu unele unelte de ale dușmanilor nostri.

Gimnasiul român din Năsăud.

Așadar' în noul edificiu gimnasial din Năsăud s'au început prelegerile în 1 Maiu st. v.

Cu data acestei zile, se vede că prelegerile sau sistat în vechiul edificiu gimnasial, continuându-se cu datul de sus în frumosul palat, despre care și foile patriotice au recunoscut, că nu are seamăn de frumseță în patria noastră. După-ce însă în anul trecut am publicat un raport special despre festivitățile arangiate în Năsăud cu ocaziunea zilei de 4 Octomvrie, — adevă după două-deci-și-cinci de ani dela fundarea gimnasilui, — când totodată s'a îndeplinit, conform datinelor religioase românești, și sfințirea noului gimnasiu în prezența unui public distins și numărös, ne simțim îndatorați, ca la acest loc să ne ocupăm cu menirea în special culturală a gimnasilui din Năsăud.

Acum sînt 26 ani deschidându-se prima clasă gimnasială la institutul din Năsăud, puterile didactice de oare-care valoare erau de tot neînsemnate. Oamenii de inimă, după-cum erau grănițerii pe acele timpuri, au respins cu multă h-

rilor, ca adevă limba de propunere în institut să fie cea germană, până când se vor pute recuira puteri didactice cu deplină cunoștință de limba cultă română și preste tot vârsate în științe. Au început cu puținii lor oameni, parte specialiști și parte nespecialiști pe terenul didactic, dar' au început în un cias bun. Și așa credem, nu ne înșelăm, când afirmăm, că grănițerii români dela Năsăud, care erau mai deprinși pe atunci cu limba germană încă de pe timpul militarizării, dacă ar fi primit limba germană ca limbă de propunere, poate și astăzi, după 25 de ani, tot limba germană ar exista ca limbă de propunere.

Nu putem deci decât să lăudăm bărbăția, cu care fundatorii gimnasilui au respins ademenitoarea propunere ce li-se făcuse. Pentru-că deoparte poziția

Năsăudului, de altă parte trecutul seu ca centru al grănițerismului, reclamau, ca pentru viitorul Năsăudului să fie un nou centru de cultură, dar' de cultură românească. Accentuăm cultura românească, pentru-că și în Nordul Transilvaniei, era lipsă de un centru cultural, la care să poată alerga fiul țeranului român. Ear' în decursul acestor două-deci-și-cinci de ani o mulțime de tineri și-au câștigat în Năsăud frumoase și temeinice cunoștințe, spre lauda lor proprie și spre onoarea fundatorilor.

Astăzi gimnasiul românesc din Năsăud este condus aproape de acele puteri, care și-au câștigat cunoștințele fundamentale la acest institut. Se pot bucura prin urmare Năsăudenii, că prin străduința proprie au și puteri proprii, și încă specialiști în ale învățămîntului. Este un semn acesta, că în timpuri normale se poate cultiva și poporul nostru. Și numai prin cultură poate dovedi un popor aceea ce într'adevăr este.

Deoare-ce astăzi trăim între nise împregiurări politice din cele mai nefavoritoare pentru Români, am urmărit cu deplină atențiune tot ceea-ce s'a desfășurat și la Năsăud, cu deosebire de pe timpul comisariatului regesc. Și încât atinge pe Năsăudenii, ni-am câștigat convingerea, că foile patriotice glorificând pe prefectul Bánffy-pașă, au mers în orbia lor până acolo, încât nu se genează a susține, că noul edificiu gimnasial s'a edificat prin banii statului; ba nu se genează mai târziu a susține, că este un merit special al prefectului-pașă, dacă au astăzi Năsăudenii gimnasiu atât de pompos. Noi am respins cu multă h-

Năsăudenii au însă datorința astăzi, ca să limpedească existența gimnasilui pe bazele sale de confesionalitate greco-catolică. După noul statut impus grănițerilor, gimnasiul din Năsăud este scos dintre gimnasilor publice confesionale. Inverdat ni-o arată aceasta §. 3. p. a) al statutului impus.

Ei bine, sînt îndestuliți confrății năsăudenii și cu deosebire Ilustritatea Sa domnul episcop al Gherlei de atențatul ce s'a făcut confesionalității greco-cat. a gimnasilui.

Dacă Năsăudenii tac; dacă episcopul greco-catolic nu se întrepune pentru existența unicului gimnasiu românesc de confesiunea greco-catolică din diecesa sa, nu vom tăcea noi, și mereu vom atrage atențiunea oamenilor de inimă din fosta graniță militară asu-

FOIȚA „TRIBUNEI”

In biserică.

De George Coșbuc.

O, prinde-mă de mână, iubito, și mă du
Aproape, să ne fie vecin iconostasul, —
Sub bolți între colonne molatic sune-ți pasul,
Și eu voi fi cucernic cât ești de blândă tu.

Atâta sînt de rece, mă 'nșor să o spun.
O, dacă știi tu Fanny, că-mi ești atât de dragă,
Tu poți să mă cutremuri în firea mea întreagă.
Din cât sînt rău, iubito, o vino fă-mă bun!
Ești tare, cât să-mi spulberi a sufletului mumii
Cu cel mai gingaș tremur al ochilor azuri,
Tu risipești c'un zîmbet a mele 'nvătățuri, —
O, vino și-mi răstoarnă pe toți savanții lumii!

Credințele 'mprăsciate le voi uni mănunchiu,
Din patima iubirii mă voi renasce eară,
Ca 'n sufletul meu vesced speranța să răsără, —
Voiu sta cu tine, dragă, alături 'n genunchi
În fața sîntei mame, sub bolțile 'ncrustate
D'albastrul zugrăvelii; și-o cruce sărutând,
Mă vei vedé, iubito, pe peatra goală stând,
La candelă eternă cu mâni împreunate.

Și eu voiu prinde ruga din piul tău respir,
Precum din gura mamei copilul ia cuvinte
Să dîcă tot ceea ce dîce ea 'nainte;
Și pistol îmi vor fi ochii și gura ta potir.
Atât de ideală, blăndețta ta mă 'mbete
Să simt în ea căldura vangeliei lui Crist,
Și crede-te-vou 'nger, cum șcii să zîmbesci trist
Și-ți scuturi alba frunte sub Dunărea de plete.

Vorbesce-mi de speranță, de raiu și Dumneșeu,
De tot ce nu-mi încape în inima pustie:
Ce n'am creșut d'apăruri, eu îți voi crede ție,
Și face-mi-vou o dogmă din tot cuvîntul tău.
Mă va 'nșpira de nobil al ochilor tăi plîmbet
Și-atîta poezie din ochi am să culeg;
Zîmbindu-ți inocența din sufletul întreg,
Eu voiu cunoașce raiul din fiecare zîmbet.

Voesce numai, dragă, și-atât de bun voiu fi!
Eu nu iubesc pe nime, sînt lut sălbatic, Fanny,
Dar' cere-mi tu, și vecinic îmi voiu iubi dușmani,
De-mi dîci să iubesc petri, eu petri voiu iubi.
Tu poți să mă cutremuri în firea mea întreagă!
Din cât sînt rău, o vino, cuprinde-mă 'n sublim,
Fă tot ce vrei din mine! De-mi pari un cheruvim,
Îmi fac din tine idol și-atât îmi ești de dragă!

Oh, prinde-mă de mână, iubito, și mă du
Aproape, să ne fie vecin iconostasul, —
Sub bolți între colonne molatic sune-ți pasul,
Și eu voiu fi cucernic cât ești de blândă tu.

Din scrierile lui Ludovic Börne.

Spicuri de Sequens.

O comedie bună ar trebui să fie totdeauna locală, ca să fie și mai bună. Într-o întindere mare a lucrurilor omenești, a căror perspectivă o găsim privind dela înălțime, nu există nici un contrast și nici o întemplantare, ci numai o urmare înțeleaptă, necesară și la loc, de cauze și efecte. În această atmosferă nu se înalță așadar nici contrastele, prin a căror însoțire se produce ridicolul. Din motivul acesta obiceiurile unui popor întreg nu

pot da materia pentru o comedie. Poetul ce scrie comedii trebuie să se așeze la colțuri și să-și separeze o perspectivă din mulțime. Și așa ne amăgim de o iluzie, dar' ne lășăm ei de bunăvoie, impunem tăcere chibșurii circumspecte, fixăm cu ochii petele cele mai de aproape și ne înveselim.

Presentarea ridiculosității unei bresle este deja mai de admis decât se crede; vorbesce din punctul de vedere al artei, nu al etice. Privită ca ceva întreg, nici o breslă nu are ceva contradicțor, adevă ridicol, în sine. Aceasta se observă numai după-ce comparăm felurile bresle. Astfel slăbiciunile aristocraților ce sînt așa de des batjocoriri pe scene, nu sînt ridicole de loc; căci în aceste slăbiciuni zace secretul tăriei lor. Ei nu au altă putere, decât cea care li-o dă opinia publică; ear' opinia publică nu o legi în lanțuri, ci în mii de fire de țfă slabe. Dacă pretensiunile aristocrației se par ridicole burghezilor ce sînt conșcii de misiunea omenești, stângăcia burghezilor la eluțarea favorului personal trebuie să le pară lor ridicolă. Și fiindcă poetul comediei nu se poate scobori până la personalități, căci satira nu e subiect dramatic, el nu are alt teren decât cele locale. Zidurile unei cetăți sînt adevăratele margini ale unei comedii ce nu se poate lăși nici preste o țeară întreagă, nici nu se poate restrînge la o căsnicie.

Întemplantările omenești ce le reproduce arta tragedianului, trebuie să aibă totdeauna față omenească, fie ori-cât de monstruoase.

E vorba de viața monachală; ea ne este străină, a ajuns a fi fabulă, acest izvor de suferințe omenești este acoperit și o întemplantare rea, care nu ne mai poate primejdii însăși viața noastră, nu ne mai poate emoționa, când lovesce pe altul.

Delavigne desconsideră intrigele tradiționale și în această privire seamănă cu toți artiștii, care călcînd pe o cale nouă, încep prin a desprețui mijloacele vechi și sfîrșesc prin a crea altele nou, precum fiecare popor ce calcă pe o cale nouă distruge mai curînd decât edifică.

Acolo, unde sufletul este adus fără de veste în mișcare, la o patimă provocată din afară și cu reacțiune în afară, la mânia, spaimă, vesele surprinderi, iubire năvalnică, acolo corpul asemenea este răpit; și corpul și sufletul urmează unei direcțiuni. Aici actorul poate să se silească a-ți ușura înțelegerea unei dispoziții repede trecătoare prin gesturi potrivite și poate să-și dea mai multă expresie. Dar' când sufletul se află într-o stare durabilă la o durere continuă, sufletul trăsece oare-cum fără corp și membrele trupului, lăsate în voea lor, trebuie să urmeze mai mult relațiilor lor și greutateii lor.

Am gândit totdeauna și am șis des, că nici un poet dramatic nu se poate ridica preste poporul seu și timpul seu. Un filosof, un profesor de religie, un diplomat, un naturalist, le pot lua

contemporanilor pe dinainte; dar' un poet dramatic nu. Socrates a fost ucis, de Columbus au ris, dar' Shakespeare a fost recunoscut și cîștit deja și de contemporani. Cum este poporul, așa sînt și piesele lui.

Dacă pe scenă vedem istorii ce le-am vădut trăind și oameni ce i-am cunoscut, pretind dela descrieri să fie fidele, dela tablouri să semene; altfel poetul nu ne lasă mulțumiți.

Poetul tînr se se ferească de a elabora acea liniște ca de peatră, pentru care Goethe a dat exemple așa de ademenitoare. La antici adorația arunca mantaua caldă de purpură pe țeii de marmoră reci, golași. Dar' noi cu inimile noastre iernatice lășăm gol ce am găsit gol. Liniștea, pacea și claritatea trebuie să locuească în spiritul productiv; atunci nu vor lipsi nici din opere. Liniștea indiferentismului produce numai opere, care te lasă indiferent. Shakespeare și Calderon aveau rădăcini adînci, unul în natură, celalalt în credință, și fiindcă erau așa de tari, și-au dat ramurile lor fortunii, frunzele lor vînturilor desmerdătoare, și nu au tremurat de puterea crudă a vîntului și nu s'au temut, că întimitatea ce se tot apropie ar pute păgubi stîmna. Cel lipsit de mișcare nu se mișcă nici-odată, și numai poetul mișcat poate da liniște inimii mișcate.

pra acestui atentat, ca se-și apere dreptul!!

Noi așa scim, că cu ocaziunea aședării petrii fundamentale, în hârțile ce s'au aședat cu acea ocaziune și care sînt subscrise și de prefectul Bánffy, gimnasiul din Năsăud poartă caracterul de gimnasiu confesional gr-cat. cu numirea de gimnasiu Francisc Iosefin. A uitat prefectul Bánffy aceasta? A uitat Ilustritatea Sa episcopul și fundații institutului caracterul confesional?

Mult ne mirăm de această **desconsiderare!**? Este la mijloc ceva, și de sigur noi vom ajunge la adevăr.

Dar' fără-ca să vătămăm sentimentele și reputațiunea nimerei, dorim din adîncul sufletului, ca și în noul edificiu gimnasiul limba de propunere să fie pururea românească, ear' tinerimea să se instrueze în sentimentul iubirii de patrie, de alipire cătră Tron și în iubire de neamul și cultura românească.

Fundatorii, profesorii, tinerimea studioasă dela gimnasiul din Năsăud și în genere toți Românii se ăicem: În un cîas bun prima că de Maiu! Crească tinerimea ca florile câmpului din luna lui Maiu și adune-și cunoștințele necesare ca albinele nectarul din calicea florilor. Bucure-se Românii grănițeri de aceste roade din generațiuni în generațiuni și împreună cu toți Românii se încunune progresul culturii române din centrul Năsăud.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 4 Maiu st. v.

„Rudolfinul“ planuit de dl Csáky

În sinul partidului guvernamental se petrec eară nise lucruri, care vor produce probabil o crîsă ministerială parțială. Eroul ăile este de astădată ministrul Csáky, care ar voi să înființeze un gimnasiu numit „Rudolfin“ pentru crescerea fiilor din familiile maghiare mai bune. După „Pester Lloyd“ aici se tractează mai ales, ca gimnasiul catolic din Buda să se transformeze într'un convict catolic și anume parte din mijloacele așa numitului fond religios, parte prin fundațiunile benevole ale episcopatului. Cu toate-ă ministrul Csáky tot lucrul nu e altceva, decăt completarea unui institut de învățămînt ce există deja, adversarii acestui plan au atacat pe ministru cu o vehemență nespusă și l-au silit să pună în toată forma cestiunea de portofoliu. Guvernamentalul jidano-maghiar ăice, că totul atîrnă dela atitudinea ministrului-president Tisza, și nu se poate crede, ca ministrul de resort să-și fi format hotărîrile sale fără de a fi consultat ma nainte părerile consiliului de miniștri. Dacă ministrul Csáky are consimțămîntul dlui Tisza, acesta de sigur nu îl va lăsa în baltă, ear' dacă nu, contele Csáky trebuia să-și dee demisiunea de mai nainte, căci o crîsă ministerială provocată în modul acesta poate să aibă consecințele cele mai funeste.

Grevele în Vestfalia.

În acest moment 90.000 lucrători s'au pus în grevă în districtele din Vestfalia care conțin mine, și dacă greva nu încetează foarte repede, numărul lucrătorilor fără lucru va cresce într'un mod considerabil, căci cărbunii vor lipsi pentru fabrici și situațiunea, care astăzi este gravă, va pute să devină primejdioasă. Acesta este adevărul în toată golițiunea lui asupra faptelor ce se petrec la Gelsenkirchen și în vecinătate. Lucrătorii cer: 1. șapte oare de lucru și 2. o sporire de 15% asupra leilor, care sînt de 4 lei pe ăi pentru minori, 3 lei 50 pentru hamali și 3 lei pentru căruțași. Ei mai declară, că nu se vor întoarce la lucru, decăt dacă sporirea cerută de dinșii va fi admisă în toate minele din întreaga regiune. Directorii minelor s'au întrunit la Bochum și au declarat la rîndul lor: 1. că nu consimt la nici o reducere a ciaturilor de muncă; 2. că vor consimți poate la o sporire de salar dela 1 până la 2 la %; dar' că această dispoziție nu o vor lua-o înainte ca lucrătorii să se fi întors la muncă.

Lucrul e limpede, și pentru-ă până acum nimeni nu s'a încercat să facă împăciuirea, trebuire merg foarte rău. Au ajuns chiar până la revolver. Toate puțurile sînt păxite; un regiment de cuirasieri face patrulă în localitate și s'au tras focuri: trei lucrători au fost uciși, șapte au fost răniți.

Nu se scie încă numărul soldaților loviți, nici numărul arestărilor făcute. Este dar' o grevă foarte serioasă, cum n'a existat în Germania dela 1870, și e interesantă din multe puncte de vedere. E adevărat lucru, că lucrătorii sînt organizați; ei se supun unei losince și cu toate aceste ei bat și sparg capetele chiar oratorilor socialiști, care îi îndeamnă la rezistență. Mai deunăci la Dortmund un socialist din Crefeld, anume Wisch, a fost bătut până la moarte.

Pare însă sigur, că lucrătorii primese ajutoare bănesci, dar' nu se scie de unde. Mișcarea actuală e o mișcare economică, ear' nu politică. Lucrătorul german, care e om foarte practic, a înțeles foarte bine lucrul și a început prin a se scăpa de acei care puteau să-i aducă pedeci într'un fel sau altul. Nu e sigur de isbândă, va fi poate nevoit să se reîntorcă la muncă fără se fi obținut satisfacțiune, dar' nu se va lăsa ca bătut și va institui greve periodice: se găsesc asemenea exemple în Germania-de-Nord. Lucrătorul german e o ființă foarte simplă și de o psihologie elementară. Nu vrea decăt un lucru deodată, dar' îl vrea cum trebuie, cu încăpăținarea, despre care se vorbește așa mult în Germania.

Lupta ce s'a încins în districtele din Westfalia este dar' interesantă de urmărit chiar pentru amatori; dar' e mai interesantă pentru industriași.

Conferența internațională din Bern.

Se confirmă în mod oficios, că guvernul comun austro-ungar, în înțelegere cu guvernele din Austria și Ungaria, a primit învitatele ce i-s'a făcut, pentru de a participa la conferența internațională în scutul lucrătorilor. Guvernele din Țerile-de-jos, Belgia și Italia și-au manifestat deja mai demult aplecare, de a participa la conferență. În ăilele din urmă a dat și cabinetul din Paris o asemenea declarațiune. Guvernamentul englez se află încă în pertracări cu Svițera și până acum încă nu a ajuns la o hotărîre definitivă; dar' nu mai începe îndoeală, că Anglia își va trimite vre-un reprezentant la această conferență. Deasemenea e ca și sigur, acolo, și astfel întrunirea conferenței e ca și asigurată. Resultatele ei vor atrîna însă dela alte împregiurări, și încă nu se poate sci de pe acum, care vor fi acele.

Esecurile politice rusești în Balcani.

„Temps“, în revista sa politică, își bate joc de diferitele corespondențe vieneze, care povestesc într'un mod periodic esecurile politice rusești în Balcani, precând fapte însemnate și indubitabile constituiesc dimpotrivă esecuri răsunaătoare pentru politica Austriei. „Temps“ arată contradicțiile ce se manifestează în limbajul presei vieneze în privința noului cabinet român. Ieri dl Catargiu era afurisit ca sclav al influenței rusești, și aăi această influență ar fi primit un eșec grav prin circulara guvernului român relativ la iconari. Dîarul din cestiune încheie ăicend, că ar trebui într'adevăr să se aleagă între cele două versiuni și să se înceteze de a se imputa Rusiei alianța cu oameni politici ce sînt lăudați așa de mult, că au atacat pe preținșii lor protectori.

Austria și Ungaria în privința Dunării.

„Neue Freie Presse“ scrie în numărul seu dela 14 Maiu un interesant articol despre demisionarea dlui Cassian, din care extragem următoarele:

Presidentul societății de navigațiune dunărene, dl de Cassian, și-a dat demisiunea, pentru-ă, după-cum se ăice în comunicatul ce l'am împărtășit, nu se mai afla în cestiunile de importanță în deplină înțelegere cu unii dintre membrii direcțiunii și cu o parte dintre acționari. Nu mai începe îndoeală, că diferența de vederi se raportează la raportul întreprinderii față cu Ungaria. Navigațiunea pe Dunăre se bazează pe tractate internaționale, care îi dau deplina libertate. Dacă rezidența societății de navigațiune dunărene ar fi în Regensburg, guvernul unguresc nu s'ar cuteza să se răboască cu această societate. Dar' dl de Baross nu voese să se mulțamească numai cu mijloace de presiune indirecte, ci a format pretențiuni, care ar cassa cu desăvîrșire libertatea navigațiunii. Domnul Baross voese să anețeze simplamente societatea navigațiunii dunărene. Când delegații societății erau în Pesta, el li-a prezentat proiectul unei împreunări, care conține următoarele dispozițiuni: Societatea înființează în Pesta o direcțiune cu desăvîrșire de sine stătătoare. Direcțiunea din Pesta nu atîrnă nici într'un mod de direcțiunea din Viena. În Ungaria se înființează o contabilitate de tot separată. De direcțiunea din Pesta se țin minele de cărbuni și calea ferată Mo-haci—Cinci-biserici. Direcțiunea din Pesta administrează independent schelele din Buda. Sub direcțiunea din Pesta stău toate agenturile dela Dunărea-de-jos, dela Orșova până la Sulina. Tarifele dela Thebea pînă la Sulina se vor stabili de un comitet de tarife, care se formează din funcționarii societății și din reprezentanții intereselor țerii. Adunările generale ale societății se vor ăine odată în Viena, odată în Pesta. În comitetul de tarife va fi și reprezentantul guvernului unguresc, care are dreptul de veto.

Să se cetească cu atențiune aceste pretențiuni și se va recunoaște, căt e de mare pericolul pentru Viena și pentru Austria. Direcțiunea din Viena ar avé să se îngrijească numai de afacerile navigațiunii pe Dunărea-de-sus, și deoare-ce comunicațiunea aceasta cîștigă importanță numai prin navigațiunea de pe Dunărea-de-jos, direcțiunea din Viena ar deveni fără nici o importanță. Stabilirea tarifelor pe Dunărea unguresc și pe cea din jos, ar face pe domnul Baross stăpîn fără margini al navigațiunii, și cine își aduce aminte de procedura guvernului în contra industriei de moară austriacă, nu se va îndoi, că dl Baross va înțebuița și acest instrument puternic în contra Austriei. Dreptul de veto al comisarului unguresc ar extrada navigațiunea voinței dlui Baross, și dacă scoatem simburile acestei pretențiuni, resultă, că guvernul unguresc nu voese altceva, decăt să aducă în posesiunea statului navigațiunea pe Dunăre, fără chietueli și fără neplăcerile ce s'ar face prin cumpărarea acțiilor. Ce ăice acum ministerul de comerț austriac la aceste pretențiuni, pe care de sigur le va cunoaște? Cum cugetă contele Kálnoky asupra acestei politici economice? Aici nu se tractează singur numai de interesele Austriei, ci e amenință cu o scurtare a monarchiei. Nu mai începe adevărat îndoeală, că o societate, pe ale cărei tarife le stabilesc comisarii unguresci, nici nu se va pute afirma deloc pe Dunărea-de-jos.

Ungaria în Orient e chiar urgisită, și în ăia, când planul dlui Baross se va realisa, de tot de societatea navigațiunii cu vapoare. Aceste state ori vor întreprinde ele ceva, ori se vor arunca în brațele întreprinderii rusești a lui Gagarin, ceea-ce ar fi și mai rău, dar' e foarte probabil. Necumpătul dlui Baross va face deci, ca drapelul monarchiei să dispară pe Dunărea-de-jos și astfel statul nostru să fie isgonit din Orient nu numai politicesc, dar' și economicesc. Noi nu primim a crede, că marchisul de Bacquehem va fi atât de slab în apărarea unui interes atât de mare, și nici nu credem, că consilierii de administrațiune ai societății de navigațiune cu vapoare pe Dunăre, ei care își cunosc interesele întreprinderii lor și sînt de sigur și buni patrioți, nu se vor răzima pe atari condițiuni, care strică statului întreg și ruinează și societatea de navigațiune.

Demisiunea dlui de Cassian e imposibil deci să aibă însemnătatea, că societatea de navigațiune își strîmută dacă nu punctul de greutate, dar' cel puțin locuința ei la Pesta și că prin aceasta ea renunță dela hotărîrile libere ale tarifului ei. O societate de navigațiune, care nu posedă dreptul de a-și regula prețurile „fracht“-urilor după trebuințele obiective ale circulațiunii, e perdută. De sigur nu e de desprețuit gîndul, că s'ar pute face o încercare de înțelegere a societății cu Ungaria, dar' aceste pertracări nu se vor pute face între acționarii societății de navigațiune și guvernul ungar, ci ele trebuie să se facă între cele două guverne.

Aici sînt cestiuni, care trebuiesc deslegate, cestiuni care nu ating numai o întreprindere privată; și ar fi foarte trist, dacă s'ar nase și în Austria dorința să se afle și acolo un ministru ca dl Baross. Societatea de navigațiune pe Dunăre trebuie deci să socotească, ce fructe a adus până acum pentru întreprinderile austriece împăciuirea cu Ungaria? Chiar și căile ferate de stat au căutat o împăciuire, deoare-ce se credea, că prin această înțelegere se va pune pedecă scoboririi forțate a tarifelor. Resultatul acestui dualism se poate vedé din bilanț; căile ferate de stat sînt de mai mulți ani în poziția de a nu mai pute plăti acționarilor dividende de 5 procente.

„Independance Roumaine“, un ăiar care stă aproape de cabinetul actual din București, vorbește despre înființarea unei companii de navigațiune cu vapoare pe Dunăre. Se vede deci efectul planurilor dlui Baross. Dl Baross vrea să facă societatea de navigațiune pe Dunăre un instrument al guvernului maghiar, ceea-ce România, Sărbia și

chiar Bulgaria nu vor suferi. Planul dlui Baross este, ca societatea să extindă protecționismul agrar prin ajutorul politice de tarife. Această direcțiune a stricat mult Austriei, ea e cauza principală a răsoiului vama cu România. Societatea de navigațiune pe Dunăre este o mașină a intereselor economice austro-ungare în Orient, și acum în Ungaria se fac planuri, prin care vom perde această mașină.

O telegramă mai nouă a ăiarului „N. F. Pr.“ ăice, că societatea de navigațiune a lui Gagarin a edificat în Reni 12 pontoane mari de transport pentru ruta pe Dunăre.

CRONICĂ.

Numire. Ministrul reg. ung. de justiție a numit pe sub-procurorul dela procuratura din Budapesta, Alexie Gozdu, de procuror la procuratura din Caransebeș.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ionatan Kreissler în „Kardos“; Mauriciu Weinberger în „Boros“; Iuliu Blumenstock în „Bokor“; Paul Bergl în „Bereg“; Alexandru Weiszmandel în „Baranyai“; Carol Schönerauer în „Szépliget“.

Opera din Budapesta. Maiestatea Sa Monarchul dă în tot anul regulat ca subvențiune opere din Budapesta 160.000 fl., ear' statul subvenționează opera în tot anul cu 200.000 fl. până la 300.000 fl. În anul 1887 opera a primit prelîngă subvențiunea dela Monarchul și dela stat o sumă de 151.000 fl. împrumut dela stat; în anul 1888 statul a dat operei prelîngă subvențiunea ordinară de 210.000 fl. o altă subvențiune extraordinară de 90.000 fl., ear' în anul trecut earăși i-a dat o subvențiune transitoare extraordinară de 35.300 fl. Așadar' statul chietuesce cu opera maghiară din Budapesta atătea sute de mii pe an, ear' opera în tot anul e în deficit.

Scăldile ardelenesci. Cu începere de ieri, 15 Maiu se dau la stațiunile căilor fer. regese ung. de stat bilete de călătorie cu prețuri scădute pentru cei-ce pleacă la următoarele scăldi ardelenesci: Basna, cu gara Medias; Borsec; cu gara Murăș-Oșorheiu ori Odoheiu-l-săuciesc; Tușnad, cu gara Odoheiu-l-săuciesc ori Brașov; Văcele, cu gara Feldioara; Homorod, cu gara Odoheiu-l-săuciesc; Molnaș, cu gara Feldioara; Ocna-Sibiu-lui și în urmă Zizin, cu gara Brașov. Pentru unele scăldi din străinătate încă se dau bilete cu prețuri scădute. Pe placate mai pe scăldi dimpreună cu prețurile de călătorie.

Excursiunea corului seminarial din Sibiu. Duminecă în 7/19 Maiu întreprinde corul seminarial sub conducerea dlui prof. seminarial G. Dima o excursiune la Săliște. Cu ocaziunea aceasta va cînta în biserică liturgia, ear' seara va da în sala cea mare a școalelor o producțiune musicală. Programul va urma.

Accident. Ni-se spune, că în Gurariului s'au înecat alaltăieri patru țerani. Trei cadavre s'au aflat până acum. Despre cauzele acestui accident până acum tace cronica.

Succesele maghiarismului. Bánffy și Dr. Havas; unul comite-suprem și celalalt inspector școlastic al comitatului Bistrița-Năsăud, două colonne ale „patriotismului“, la a căror vedere își vine în minte vorbele poetului: „Apără-ne, Doamne, de lepră și ciuă!“ La porunca acestor doi domni s'a înființat o reuniune a învățătorilor din întreg comitatul, această reuniune și-a ăinut de curînd adunarea generală în Bistrița. „Kolozsvár“ publică un raport asupra decurgerii ședinței și în acel raport se ăice: „Într'adevăr zeloșii anteluptători ai educațiunii populare merită, ca lupta lor spirituală să fie prinsă într'un prizav atât de frumos, deoare-ce abia numai înainte cu doi ani ar fi fost o speranță exagerată de a aștepta dela învățători un progres așa de înalt și o atitudine așa de liniștită, cu deosebire aici pe pămîntul comitatului acestuia, unde până la venirea comitelui-suprem baron Desideriu Bánffy, vorba maghiară aparținea categoriei corbilor albi; aici, — unde astăzi abia mai poți găsi o școală, în care limba de propunere să fie cea maghiară, — vedem adunări laolaltă 62 de învățători. Aceaste e cu totul o nouă eră, al cărei înfăărat conducător și spirit de însuflețire este inspectorul reg. ung. de școale Dr. Iuliu Havas, care poate să fie fâlos de elevii și aderenții lui, pe care el și astăzi îi conduce la scop fără de a obosi, pentru-ă se culeagă încă trăind roadele ostentelilor lui“. În adevăr multă beție de cuvinte în acest raport, care ni-se pare un fel de discours „pro domo“, deoare-ce mai putem jura, că autorul raportului lui „Kolozsvár“ e însuși dl Dr. Iuliu Havas!

Scăldile episcopesci din Oradea-mare. Oficiul postal la scăldile episcopesci din Oradea-mare s'a deschis cu ăia de astăzi, 16 Maiu, și va funcționa până la 15 Septemvrie.

Principele moștenitor român. Dîarul oficios „Naționalul“ din București spune, că până aăi au recunoscut pe principele Ferdinand ca moștenitor presumpțiv al coroanei guvernele din Berlin, Viena și Bruxella. Se crede, că și celelalte guverne vor anunța oficial recunoașterea chiar în săptămîna aceasta.

Demisiunea metropolitului-primat al României. Metropolitul-primat al României, — cum află un ăiar din București, — ar fi cerut ministerului de culte un certificat de anii de serviciu.

Șfântul sinod al României și-a deschis sesiunea de vară Luni în 13 l. c. Membrii sinodului nefind însă în număr deajuns, ședințele nu s'au putut începe.

Domnișoara Bărescu. Celebra artistă dramatică Agata Bărescu a cerut comitetului teatralui național din București să-i pună sala la dispozițiune pentru câteva reprezentațiuni.

Directorul teatralui național din București. Dîarele de preste munți aduc scirea, că dl D. Caragiale a demisionat pozitiv dela direcțiunea teatralui național. Se afirmă, că dl St. Velescu are mai multe șanse de a fi numit director.

Lăutarii români la Paris. Foaia parisiană „Figaro“ de Vineri scrie: Am primit așeară o vizită foarte interesantă: aceea a lăutărilor români. Lăutarii români sînt ăigani, a căror origine nu e mai bine cunoscută decăt aceea a ăiganilor din Ungaria, dar' al căror instinct musical e tot atât de caracteristic ca și la aceștia. Erau șesespedece, care cîntă din vioară, din alte instrumente de coarde și din nău („Hôte de Pan“); afară de doi-trei, nici unul din ei nu cunoaște o notă de musică, și cu toate aceste ne-au interesat și ne-au înfăătat în timp de mai bine de o oară. Acești „musicanți“ extraordinari au executat mai multe compozițiuni populare din țeara lor, apoi câteva valsuri vieneze și o romanță din Rigoletto arangiată pentru năi. Ei cîntă cu o expresiune și cu o perfecțiune de nuanțe surprîndătoare; ritmele lor sînt mai precise decăt acele ale ăiganilor ungari și execuțiunea lor nu e lipsită de virtuozitate; solistul care a cîntat din nău aria din Rigoletto, execută ca un adevărat artist; un violist a executat o compozițiune a sa cu multă abilitate și cu mult sentiment. Lăutarii au fost aduși la Paris de comitetul român al expoziției și vor cînta în toate ăilele și seriile la Champ de Mars, în pavilionul construit de comisarii acelei țeri; vor atrage de sigur lumea prin originalitatea și farmecul execuțiunii lor. Așadar, că în pavilionul român al expozițiunii vor fi seducțiuni pentru ochi ca și pentru urechi: Au venit și vre-o câteva fete foarte frumoase, a căror minunat costum relevază și mai mult frumșeta lor deosebită.

Amintiri istorice.

Dela

Paris la Sambul.

Călătorie făcută în 1853

de

C. A. Rosetti, Golești și D. Brătianu.

„Românul“ din București a început publicarea notelor de călătorie ale lui C. A. Rosetti, scrise în anul 1853. Aflându-le de un interes istoric, în următoarele reproducem și noi unele din acele note:

Marsilia, 24 Noemvrie 1853.

Am plecat din Paris la 21 Noemvrie 1853, Luni la 9 oare ale serii.

Această plecare era dureroasă pentru mine din două puncte de vedere.

Primul: Unde mă duc? Turcii nu ne vor. Turcii voese a lua o domnie deplină asupra țerii noastre, și chiar de ar voi să facă ceva bun pentru țeară, Turcii ori se slujesc cu boerii, sau cel mai mult cu constituționalii ca Ioan Ghica. A lucra dar' cu Turcii este prin neputință. Spre a lucra fără dinșii și a-i sili a se purta cu omenie și a ne da ce ni-se cuvine, este un singur mijloc: a scula țeara și a ne face o putere.

Cred că țeara s'ar scula, dar' pentru aceasta îmi trebuie arme și bani, și amîndouă aceste ne lipsesc.

Am plecat dar' cu inima închisă, pentru-ă nu ved nimic sigur, ba încă mai nimic probabil pentru mine, adevă pentru credința mea, dar' am plecat, fiindcă mă simt dator în asemenea împregiurări a mă afla în giurul țerii.

A doua durere este, că las pe soția mea singură, cu trei prunci, fără mijloace de a trăi și în neodichna cea mai amară asupra sorții ce mă așteaptă.

A venit cu noi la drumul de fer și a fost sublimă, pătrunsă de durere, dar' totdeodată pătrunsă de datoria mea, m'a îmbrățișat plină de emoțiune, dar' fără cea mai mică scenă, fără lacrimi chiar; nu putea plînge sau nu voia? Nu sciu, ceea-ce sciu este, că a fost sublimă.

După informațiunile ce luase Stefan, *) trebuia să fim la Marsilia la 24, ca să plecăm de aci la 25 dimineață. Dar' vinod aci, vedurăm, că nu putem pleca decăt la 26 noaptea.

Așa stăm aci trei ăile îndeeșt și fără să putem avé cel puțin o scrisoare dela Paris.

Călătoria noastră n'a fost rea; n'am fost triști, pentru-ă este în natura mea și a lui Dumitru **) a glumi; dar' sîntem departe de a fi veseli; sîntem toți amorțiți.

*) Stefan Goleacu.

**) Dimitrie Brătianu.

L. Boesendorfer,

fabricant de pianuri ces. reg. de curte și cameră, Viena.

Representanță

Depositul de pianuri Heldenberg, Sibiu.

[682] 12

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale
pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depun general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Soăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt			Copsa mică				
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teiuș	11.24	3.—	1.42			Copsa mică		2.29	4.35	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32			Șeica mare		3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.30	4.10				Loamneș		3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov		10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43				Ocna		4.18	6.17	
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51		4.10		7.10			2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13	11.—			Sibiu		4.42	6.40	
Várad-Velence		7.11	9.18	2.11	Feldioara		4.56	7.31		Glogovaț	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21			Sibiu—Copsa mică				
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Apatia		5.37	8.14		Györök	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35				Sibiu		8.50	10.—	
Mező-Telek		7.41	10.21	2.55	Ágostonfalva		6.07	8.36		Pauliș	3.43	5.19	6.51	Branicica	3.23	7.02				Ocna		9.17	10.24	
Rév		8.10	11.38	3.38	Homorod		6.55	9.12		Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28				Loamneș		9.45	10.50	
Bratca			12.16	4.01	Hășfalău		8.36	10.24		Conop		6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40				Șeica mare		10.20	11.20	
Bucia				3.11	Sighișoara		9.18	10.46		Bérvava		6.28	7.55	Zam	4.44	8.11				Copsa mică		10.49	11.45	
Ciucia		9.04	12.54	4.23	Elisabetopol		9.56	11.19		Soborșin		7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46				Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Huiedin		9.34		1.57	Mediaș		10.37	11.47		Zam		8.01	9.12	Bérvava	6.27	9.33				Cucerdea				
Stana				3.11	Copsa mică		10.59	12.02		Gurasada		8.34	9.41	Conop	6.47	9.53				Cheța		3.05	10.20	
Aghirș				3.40	Mickasasa		11.16	12.09		Ilia		8.55	9.58	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50			Ocna		3.35	10.50	
Ghirbău				4.15	Blaj		11.37	12.25		Branicica		9.19	10.17	Pauliș	7.43	10.42	6.13			Loamneș		3.56	11.11	
Nădășel				4.36	Crăciunel		12.16	12.53		Deva	1.47	9.51	10.42	Györök	7.59	10.58	6.38			M.-Bogat		4.06	11.20	
		10.34		4.58	Teiuș		12.33	1.05		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	Glogovaț	8.28	11.35	7.19			Cipeu-Iernut		4.43	11.57	
Cluj	11.15			5.26	Aiud		1.51	1.47		Orăștia		11.09	11.37	Arad	8.42	11.39	7.35			Kereș-Sz.-Pál		4.58	12.12	
Apahida	11.34				Vințul de sus		2.18	2.08		Șibot		11.39	12.—	Szolnok	9.17	12.31	6.20			Nireșten		5.21	12.36	
Ghirș	12.45				Uioara		2.48	2.30		Alba-Iulia		12.12	12.29	Budapesta	2.32	5.12				Oșorheiu		5.40	12.55	
Cucerdea	1.30				Cucerdea		2.56	2.37		Teiuș	8.05	12.29	12.46	Viena	6.—	8.20				Reghinul-săs.		6.—	4.58	
Uioara	1.37				Ghirș		3.14	2.53			8.59	1.16	1.26		3.—	6.05				Reghinul-săs.		7.56	7.—	
Vințul de sus	1.45				Apahida		4.01	3.26		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)						Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Aiud	2.07					5.56	5.—			Simeria				Petroșeni				9.36	4.26	Reghinul-săs.				
Teiuș	2.26				Cluj		6.37	5.32	8.—	Streiu				Banița				10.17	5.12	Oșorheiu				
Crăciunel	3.11				Nădășel		6.58		8.36	Hățeg				Crivadia				10.58	5.55	Nireșten				
Blaj	3.24				Ghirbău		7.14		9.02	Pui				Pui				11.42	6.41	Kereș-Sz.-Pál				
Mickasasa	3.54				Aghirș		7.29	6.11	9.32	Crivadia				Hățeg				12.23	7.26	Cipeu-Iernut				
Copsa mică	4.09				Stana		7.56		10.11	Banița				Streiu				1.12	8.14	M.-Bogat				
Mediaș	4.21				Huiedin		8.18	6.43	10.51	Petroșeni				Simeria				1.51	8.50	Ludoș				
Elisabetopol	5.11				Ciucia		8.58	7.12	12.16	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad						Cheța				
Sighișoara	5.45				Bucia		9.15		12.50	Arad				Timișoară				6.25	5.—	Cucerdea				
Hășfalău	6.12				Bratca		9.34		1.19	Aradul nou				Mercușfalva				7.19	6.02	Unedoară—Simeria (Piski)				
Homorod					Rév		9.53	7.51	2.—	Németh-Ságh				Orcușfalva				7.46	6.32	Simeria (Piski)				
Ágostonfalva	7.32				Mező-Telek		10.25	8.17	3.04	Vinga				Vinga				8.15	7.02	Cerna				
Apatia	8.17				Fugyi Vásárhely		10.47		3.36	Orcușfalva				Németh-Ságh				8.36	7.23	Unedoara				
Feldioara	8.37				Várad-Velence		10.57		3.52	Mercușfalva				Aradul nou				9.11	8.01	Simeria (Piski)				
	9.06				Oradea-mare		11.04	8.42	4.03	Timișoară				Arad				9.27	8.17					
	9.45				P. Ladány		11.19	8.47	10.50	Ghirș—Turda				Turda—Ghirș										
Brașov	1.55	5.37			Szolnok		1.15	10.08	7.30	Ghirș				Turda				8.29	3.19					
Timiș	2.53	6.20			Budapesta		3.29	11.51	3.29	Turda				Ghirș				8.50	3.40					
Predeal	3.28	6.47			Viena		6.33	1.55	7.45	Sighișoară—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoară										
București	9.35	11.50					2.50	7.15	6.05	Odorheiu				Sighișoară				5.38	9.16					
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Unedoara				
Murș-Ludoș				4.40	Bistrița				—	Sighișoară			6.05	Odorheiu			5.38		9.30					
Tagu-Budatelic				8.02	Tagu-Budatelic				9.41	Odorheiu			9.45				9.16		9.56					
Bistrița				—	Murș-Ludoș				1.11										10.15					

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gernl.